

kan nyde godt af de Erfaringer, de indhøste i private Stillinger, som uden Skade kunne forenes med Embedet. Ganske af afskære Embedsmændene fra at have noget som helst ud over deres Embedsstilling lader sig sikkert ikke gøre uden Skade for Embedet og uden for vidtgaende Indgreb i den personlige Bevægelsesfrihed, som man maa have, selv naar man er Embedsmand.

Men i Virkeligheden ere det ærede Medlem og jeg i Princippet enige. Det ærede Medlem vil heller ikke forhindre Embedsmændene i overhovedet at give sig af med noget som helst andet end deres Embedsarbejde. Han forlanger, at de skulle anvende deres Tid i Statens Tjeneste i saa stort Omfang, som det udkræves. Deri er jeg enig med ham. Det ærede Medlem vil have visse Kauteler for, at Embedsmændene ikke skade deres Embede, men anvende al den Kraft, som Embedet forlanger, i dets Tarv. Deri er jeg ogsaa enig med ham. Jeg ser egentlig ikke noget Punkt, hvorpaa vi ere uenige. Og naar saa det ærede Medlem faar oplyst, at den mindste Konflikt mellem Embeds- og private Forretninger vil medføre Embedets Fortabelse og ikke de private Forretningers Fortabelse, tror jeg, at vi kunne slutte denne Diskussion og konstatere Enigheden om det væsentlige.

Poul Christensen: Den højtærede Minister holder jo mest af at tale om de private Hverv, Embedsmændene have. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister ogsaa ved, at de have offentlige Hverv ved Siden af deres Embede, Hverv, hvortil de ogsaa ere udnævnte af Staten. De have kunnet dele deres Arbejdsevne saadan, at de endog have kunnet være Embedsmænd i to Ministerier. Det vil den ærede Minister kunne overbevise sig om ved at søge de Oplysninger, han formodentlig mangler i Øjeblikket. Der er endogsaa eller har været adskillige i Ministerierne, der ved Siden af deres Embedsindtægt have haft baade 3 og 4 Gange saa meget i Indtægt andetsteds fra. Naar man paa den Maade ødsler med Tiden, og man saa Gang paa Gang kommer her med Krav om nye Embedsmænd, fordi de gamle stadig skulle have Lov til at beskæftige sig baade med offentlige og private Hverv, med alle de Ben, de kunne faa fat i, ja, saa melder jeg mig vedblivende som en Modstander af dette System og ønsker, at man i Stedet for denne stykkevisse Reformeren maatte naa en Gang

at faa reformeret til Bunds, naar vi faa en Finansminister, der virkelig har Evne og Villie til at beskæftige sig med disse Forhold og sætte sig ind deri. Og hvis det er umuligt for en Minister at hugge til Bunds i dette Forhold, lad os saa faa en Kommission. De Oplysninger, vi i sin Tid fik, fandt man jo saa graverende, at de ikke alle kunde optages i Rigsdagstidenden, det er kun en mindre Del af dem, der staar der, men de ere i alt Fald af den Natur, at det vil være i høj Grad belærende for Tingets Medlemmer at gennemlæse dem, før man gaar til den Afstemning, der her forestaar.

Jeg forstaar, som jeg ogsaa sagde første Gang, slet ikke, at den højtærede Minister, naar han nu foreslaar Oprettelsen af et nyt Fuldmægtigembede, foreslaar, at Fuldmægtigen foruden Fuldmægtigløn skal have et Ekspeditionssekretærhonorar paa 600 Kr., det er en Flothed, som jeg i disse Tider ikke kan gaa med til. Jeg beklager, at det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) ikke er til Stede og kan motivere sine Ændringsforslag. Han er da i alt Fald for en Del af det foreliggende Materiales Vedkommende sagkyndig, og han har foreslaaet Ændringer, hvorved Udgifterne indskrænkes til det halve af det, den højtærede Minister foreslaar. Hvis det høje Ting ikke vil følge mig, var der da en Mulighed for, at det kunde følge det ærede Medlem og derved spare Halvdelen af Pengene. Jeg fraraader vedblivende af de Grunde, jeg har anført, det høje Ting at stemme for den Slags Love, der her foreligger Forslag om.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingene.

Afstemningen over Ændringsforslag Nr. 1 af *Parkov* til § 1 om, at Paragraffen skulde udgaa, skete ved Afstemning over Paragraffen.

§ 1 blev, efter at der ved en paa sædvanlig Maade foretagen Afstemning kun var afgivet 56 Stemmer, ved et derefter paa Grund af det utilstrækkelige Stemmental foretaget Navneopraab, som nedentstaaende Liste nærmere udviser,

vedtagen med 54 Stemmer mod 9, medens 9 svarede: Stemmer ikke, og 41 var fraværende.

Ja:

Thomas Larsen, Lindø, H. Madsen, Markvorsen, Marott, Meyer, Mortensen,